

N:o 82.

Herr C. J. Jakobson m. fl., om förändrad tullsats å blommor.

För att stäffa den i oerhörd skala tillväxande importen af trädgårdsartiklar, som i närmaste framtiden måste göra våra trädgårdsmästare både arbets- och brödlösa, eller från producenter förvandla dem till snart sagdt endast med utländska varor handlande mellanhänder, måste något snart göras.

Vi hafva derfor ansett oss böra föreslå dels tull å några förut tullfria artiklar, dels ändrade grunder för förut befintlig sådan.

För att vinna bättre öfversigt och på samma gång mera reda vid motiveringen hafva vi sönderdelat motionen i moment, men beträffande artiklarnes rubricering och placering i tulltaxan, samt om äfven andra likartade artiklar behöfva, till förekommande af misstag vid tullbehandlingen, åsättas tullsatser, anhålla vi vördsamt, att bevillningsutskottet, dit denna motion måtte remitteras, deruti behagade göra de rättelser och tillägg, som möjligen erfordras.

A.) *Trädskolealster.*

Under de senare årtiondena hafva utan tvifvel våra hems närmaste omgifningar vunnit ej litet i trefnad och värde genom planteringar, men mycket återstår att göra i det hänseendet.

Mången har planterat fruktträd och i deras vård funnit en bland de renaste och mest förädlade fröjder under afvaktan på lönen för sin möda. Denna har emellertid vanligen blifvit allt annat än ljuf, ty dels

har den frukt, han väntat på, i godhet ej motsvarat hans förhoppningar, dels hafva träden, då rikligare fruktskördar skulle börjat, fått kräftsador, tynat af gren för gren och en dag slutligen befunnits torra.

Men hvad kan anledningen härtill hafva varit, om det inträffat inom landets fruktorter: Gotland, Sydöstra Skåne, Halland, Bohuslän, Kalmartrakten, sluttningarne af de s. k. öfvergångsbergen i Vestergötland, vissa delar af Östergötland såsom Grenna- och Linköpingstrakterna, en del af Nerike samt Mälardalen? Litet hvar vet, att de bästa äpplen, körsbär och plommon, han kanske smakat, mognat någonstädes der, då deremot får erkännas, att de bästa vinterpäronen varit utifrån.

Hvad är felet? Jo, man har låtit bedraga sig till att plantera importerade träd, endast lämpliga för sydligare klimat.

Plantera deremot inom landet uppdragna träd af lämpliga sorter, och resultatet skall helt säkert blifva ett annat.

Sorgligt är äfven att en så nyttig odling är så förvånansvärdt försummad i vårt land, ty det finnes knappt någon, som fabriksmessigt använder frukt såsom till torkning, cidervinsberedning, marmelade eller fruktpasta o. s. v.

Och likväl skulle det utan tvifvel lyckas lika bra här som i Tyskland att odla äpplen och körsbär samt också i det närmaste lika förträffliga plommon, och äfven om våra sommar- och höstpäron äro underlägsna, så äro de likväl både ät- och användbara till ifrågavarande ändamål.

För att ernå ett sådant resultat är emellertid tull å fruktträd nödvändig, men i denna tullfråga äro förhållandena särskildt gynsamma för tullvännen, om, märk väl! sakkännen domen får gälla, ty den utländska varan är för oss i flesta fall absolut skadlig, värdelös eller åtminstone beroende af ett insigtsfullt val och säljarens samvetsgrannhet.

De flesta utländska fruktsorter passa ej för vårt klimat, i ty att hvarje luftkrets har sina frukter, och lika omöjligt som det är att frambringa Mälardalens klara, hvita astrakan i mellersta Tyskland — det lyckas knappt i Skåne — lika omöjligt är att i Stockholmstrakten bringa Sydtyssklands gråa renetter till fullständig mognad.

Af stort allmänt intresse är det sålunda, att en i dubbelt hänseende förlustbringande import af ömtåliga fruktträd hämmades genom tull.

För den svenske trädgårdsodlaren åter vore det minst lika viktigt, att den massa af öfriga trädskolealster af alla slag, som infördes blefve tullbelagd. Den mängd, ej på ett eller annat sätt af stat eller kommun understödda trädskolor, hvilka på senare tid måst nedläggas, belyser tillräckligt nödvändigheten häraf.

Och då, med undantag af våra parkträd och häckväxter, hvilka lika

väl kunna uppdragas inom riket, samt fruktträd, fruktbuskar och fruktplanter, de öfriga trädskolealstren äro verkliga lyxartiklar, om än af allra älskligaste slag, så synes en klok omtanke mana till att understödja ifrågavarande yrke, innan ännu flere af dess idkare måst upphöra med sitt arbete.

Hvad sjelfva sättet för tullbehandlingen beträffar, är både den styckevisa och den efter vikt förkastlig, emedan växternas sugrötter lida men af en uppäckning, sortering och räkning. Endast om värdet lägges till grund är detta obehöfligt, hvarjemte fördelen af en naturlig proportion i beskattningen mellan den dyrbara och simpla varan då erhålles.

Af anförda skäl få vi alltså föreslå,

att Riksdagen måtte besluta följande tullsatser å träd, buskar och planter af alla slag — 25 % af värdet.

B.) *Krukväxter.*

Omfattande försök i större skala hafva visat, att man i södra delen af landet och ännu vid Stockholm kan uppdraga åtskilliga kuranta krukväxter, såsom camelior och azaleor m. fl. i fullgoda exemplar till ett någorlunda billigt pris.

Den stora konkurrensen med våra sydligare grannar försvårar eller omöjliggör emellertid en täflan, så länge dessas produkter tullfritt få införas.

På senare tid har dertill ett utom yrkesmännens kretsar säkert föga känt förhållande inträdt. Nästan hvarje ångbåt, kommande från södra hamnarne på andra sidan af Östersjön, medför nemligen en ej anad mängd krukväxter, som ej endast tullfritt få införas, utan genom rederiernas tysta medgifvande, äfven fraktfritt, af dess egen tjenstepersonal. Undersöker man en sådan ångbåt, skall man finna, att det här ej är fråga om småsaker eller endast om de växter, som under resan dekorerat densammas salonger, utan i nästan hvarje hytt eller lokal, upplåten för fartygets personal, är instufvad en mängd dyrbarare krukväxter.

Flera handelsträdgårdar hafva de sista åren utomlands uppstått med hänsyn till just denna egendomliga form för export, och som fartygspersonalen tager större partier än någon reqvirent, få den äfven billigare pris än denne och kan betinga sig förmånen att lemna det osållda åter.

Den utländske eller i vissa fall svenskfödde trädgårdsmannen, som kommit till insigt om, att en täflan på svensk grund, med en sparsammare sol och en skattbelastad jord, ej är möjlig, kan med stor tillförsigt afvakta resultatet af en täflan så ojemn som denna. Utländingen blir rik och vår inhemske trädgårdsmästare ännu fattigare, tack vare tullfrihet, fraktfrihet och dertill skattefrihet. Ty huru beskatta denna rörliga personal, ena året på ett fartyg och redan nästa resa kanske på ett annat, ofta ej svenska undersåtar för en handel, som näppeligen kan räknas som utöfvad på svensk botten, då den afslutes ombord på ett utländskt fartyg?

Med saknad har trädgårdsvännen sett den gamla kryddfröodlingen duka under; snart är uppdragningen af svenska krukväxter äfven ett minne, så vidt denna import ej blir beskattad, hyllket af praktiska skäl ej kan samvetsgrant genomföras på annat sätt än genom införseltull. Denna bör likväl ej åsättas efter vigt, ty då drabbas den gröfre och billigare varan af så godt som införselbud, under det att den finare och dyrbarare blir temligen oberörd af tullen.

Af ofvanstående skäl få vi därför vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta nedanstående tullsats å krukväxter — 30 % af värdet.

C.) *Blommor och blad.*

1885 års Riksdag belade lösa blommor med tull och erkände sålunda det behjertansvärda häruti.

Emellertid har, sedan detta beslut fattades, det oaktadt, importen häraf tilltagit i för vår blomsterodlings bestånd oroväckande grad. Man har funnit, att det ej endast lätt låter sig göra att skicka lösa blommor till och med från Medelhafstrakterna hit, utan att det äfven oaktadt tullen är mycket lönande.

På den tyska importen af frilandsblommor samt på en del större och billigare blommor af krukväxter inverkar tullen visserligen något, men på de lättare och dyrbara är den en löjlig obetydlighet.

Dertill kommer, att så kalladt grönt till buketter och kransar, bestående af qvistar och blad eller ensamt blad af Cypress, Thuja, Cyca-deer, Mahonia, Lager och Adiantum o. s. v., fortfarande är alldeles tullfritt, men det torde väl ej kunna nekas, att detta, som användes till samma ändamål som de lösa blommorna, är lika förtjent af att tullbeläggas, som dessa.

Nya blomsterhandlare, hvaraf flere af utländsk härkomst, hafva i mängd uppstått i de större hamnstäderna under de senare åren, och dessa röra sig till $\frac{9}{10}$ med ofvannämnda importerade artiklar.

Blomsterlyxen har samtidigt stigit i förhållande till lättheten att anskaffa materialerna. Och den hos oss tillförenej sedda öfverdriften härutinnan har äfven, såväl inom pressen som på annat håll, offentligt varit föremål för klander.

För att ernå en förbättring i dessa förhållanden är det nödvändigt att tullen för lösa blommor beräknas efter värdet, enär detta oftast står i omvänt förhållande till vigten, äfvensom att qvistar och blad åläggas samma tull som blommorna.

Af denna anledning få vi vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta följande förändrade tullsats å

blommor, naturliga, friska eller torkade, äfvensom qvistar och blad, ej hänförliga till apoteksvaror — 30 % af värdet.¹

Stockholm den 26 januari 1887.

C. J. Jakobson.

Axel Edv. Petersson.

P. Svensson.

J. Smedberg.
